

Працездатних українців поменшає на шість мільйонів

До 2030 року кількість працездатного населення в Україні зменшиться на шість мільйонів чоловік. Про це йдеться в дослідженні «Oxford Economic Forecasting». Таким чином, Україна вийде на четверте місце серед країн світу за темпами зниження кількості працездатного населення. Перше місце в цьому рейтингу займає Росія — до 2030-го кількість працездатного населення тут зменшиться на 17 мільйонів. У Польщі чисельність працездатних громадян зменшиться на чотири мільйони, у Білорусі — на 1,15 мільйона, у Молдові — на 489 тисяч.



Трикотаж у Білорусь везли поза пунктом пропуску

Співробітники Луцького прикордонного загону на ділянці відділу «Дубровиця», що на Рівненщині, затримали вночі мешканця села Смогородськ, який переносив із України в Республіку Білорусь три габаритні сумки з трикотажем. Чоловіка затримали за 20 метрів від кордону. Як пояснив затриманий, невідомі за винагороду попросили його доставити полотенця та білизну в Білорусь. Правопорушника за спробу перетину кордону очікує суд.

Лучанка навчилася приборкувати вогонь

Мистецтво танцю не лише бай-дужим нікого. А коли мова йде про танець із вогнем, то й поготів. Лучанка Анна Верезей (Аня Lotos) своїми тендітними руками з легкістю підкорює полум'я, граційними рухами надає йому нового життя, зливається з ним в єдине ціле. Вона — дівчинка вогню, яка створює неповторні та захоплюючі фаєр-шоу.



фото Ольги УРИНИ

Вогняне шоу — це мистецтво, яке полягає в виконанні різноманітних трюків із вогнем. Хтось виробляє різні викрутаси з вогняними кубами, хтось — із палаючими з обох кінців паличками, віялами, факелами. Інструмент, із яким працює Аня, називається пой — це ланцюг, на кінці якого прикріплені палаючий важок. Дівчина бере у руки два пой та починає швидко ними крутити, вимальовуючи вогнем різні фігури. Якщо придивитися, то забавно схожа на жонглювання булавами в художній гімнастиці. Спочатку здається, ніби фаєршики виконують набір хаотичних рухів, але насправді — це низка добре відпрацьованих елементів.

Із вогнем наша героїня заприятелювала менше року тому.

— Минулого літа я поїхала до друзів у Харків. Один із них цим мистецтвом займався вже давно і я теж хотіла цим навчитися. Та ніяк не знаходила можливості. Якось у черговий раз прийшла на виступ друга. Поки він виступав, я й узяла до рук його тренувальні пой, — пригадує Аня. — Спробувала їх крутити, та в мене нічого не виходило. Одна з фаєршиць узялася мені допомогти, та це не врятувало ситуації. Крутити мені не вдавалося, я постійно себе лупцювала цими поями.

Побачивши бажання Ані чогось навчитися, друг вирішив їй допомогти. Він брав її руки у свої, і разом вони виводили найпростіші елементи. А за кілька разів хлопець відпустив свої руки — й Аня непомітно для себе почала крутити самостійно.

Коли дівчина повернулася до Луцька, то дуже хотіла показати рідним, чого навчилася. Проте була одна перешкода — на той момент поїв вона не мала, та вихід із цієї ситуації таки зуміла знайти.

— Аби показати своє вміння мамі, я зав'язала на рушниках вузли та почала крутити ними, — ділиться

фаєршиця. — І тут, що дуже важливо, мама зуміла уявити, ніби я виступаю з вогнем. Вона мені сказала: «Так, Аню, займайся цим! Я в тебе вірю!». Саме завдяки цій вірі та підтримці я почала розвиватися в цьому напрямку.

Аня всією душею прагнула навчитися приборкувати вогонь, і цьому сприяло все. Згодом знайшовся і вчитель, який узявся вдосконалювати вміння лучанки. Ним став фаєршик із Києва Антон. Він і подарував Ані її перші пой.

На початках, звичайно, не обходилося без синців, адже поями при будь-якій необережності дуже легко вдарити себе. Коли запитала в Ані, чи не обпікалася вона, думала, що почую довгу історію. А виявилось, що дівчина лише одного разу попекла собі руку. Та й це, каже, точно мало статися, щоб вона усвідомила, з чим працює. Володарка вогню розповідає, що не завжди всі елементи шоу їй вдавалися легко, деякі доводилося відпрацьовувати і по п'ять годин.

Коли вже трохи «набила руку», Аня Lotos стала учасницею та співзасновницею театру вогню в Луцьку. Проте згодом вирішила, що для неї буде краще працювати з вогнем самотужки. Хоча тепер допомагає освоювати це мистецтво ще двом людям.

Іноді Аня бере пой та ввечері ви-

ходить на Театральний майдан, аби дарувати людям тепло вогню. Вже кілька разів її запрошували в нічні клуби Луцька, а також на різні корпоративні вечірки та свята.

— Для мене фаєр-шоу — це танець із вогнем, танець душі, емоцій. Раніше я писала пісні та музику, через це проявляла свою творчість. А зараз я говорю мовою рухів і вогню: мені болить, я щаслива, я закохана, я ненавиджу, — каже Анна. — Мені часто кажуть, що коли я кручу, то в мені наче іскорка запалюється. Для мене це ніби якийсь ритуал, що допомагає вивільнитися, очиститися. Якось у мене була депресія, та коли я вийшла в центр міста й почала крутити пой, все ніби рукою зняло. На душі стало легко.

В планах у Ані й надалі розвивати себе в цьому напрямку. Для неї вогонь — це не просто забава, а життя.

— Мені казали, що моє заняття несерйозне й може бути лише хобі. Проте я подумала, що несерйозними можуть бути і футбол, і покер, і більярд, і письменництво, і що завгодно. Та люди цим займаються. Тож, можливо, я й божевільна, проте хотіла б, все надалі цим займатися, — ділиться дівчина. — Мені навіть запропонували створити студію для навчання фаєру. Звичайно, дуже б цього хотілося.

Ольга УРИНА

■ ЗАБОРОНА

Алкоголь у радіусі ста метрів від шкіл не продаватимуть

Депутати Луцької міської ради на сесії 20 квітня прийняли рішення «Про заборону продажу пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових і тютюнових виробів» зі змінами та доповненнями.

Таким чином, із 1 травня 2011 року продаж алкоголю в об'єктах торгівлі (крім закладів ресторанного господарства), розміщених у радіусі ста метрів від головного входу в приміщення загальноосвітніх навчальних закладів, заборонено.

За словами заступника начальника управління розвитку підприємництва та реклами Раїси Мудрик, ця пропозиція пройшла



через громадське обговорення й отримала схвальні відгуки. Адже лучани хвилюються за здоров'я дітей, тому рішення про обмеження продажу алкоголю біля шкіл дуже важливе.

■ ВИСТАВКА

У Луцьку можна побачити сучасне сакральне мистецтво



ли студенти кафедри сакрального мистецтва. На виставці презентовано понад сто творів на духовну тематику. На її відкриття приїхав ректор академії та завідувач кафедри Роман Василик. Науковець наголосив, що серед студентів є представники різних конфесій, тому й стиль, бачення, написання ікон різняться.

Варто зазначити, що католики та греко-католики частіше намагаються відійти від усталених канонів, тож їхні роботи вирізняються більш сучасними трактовками. Тому, зрозуміло, для деякого вони є неприйнятними. Власне, виставка дуже цікава. У Луцьку вона пробує ще майже три тижні.

Людмила ШИШКО

■ ПОЗИЦІЯ

У Луцьку заборонили розміщення радянської символіки під час свят

На сесії Луцькради 20 квітня депутати підтримали проект рішення про заборону розміщення радянської символіки на державних установах і комунальних підприємствах і використання радянських прапорів і символіки під час масових заходів.

Обговорення цього питання набуло неабиякого резонансу. Перед присутніми навіть виступив народний депутат Андрій Найдюнов із фракції КПУ. Він наголосив, що прийняття цього рішення суперечитиме законодавству, оскільки цього ж дня вранці на сесії Верховної Ради прийняли закон, згідно з яким червоний прапор на честь святкування Дня Перемоги є обов'язковим на всій території України і його необхідно вивішувати на адмінбудівлях.

Незважаючи на це, депутати



міськради таки вирішили, що в Луцьку під час свят радянські прапори та символіку використовувати заборонено.

Ольга УРИНА

■ ЦІКАВА СТАТИСТИКА

Українцям легше працювати з друзями, ніж із родичами

Як показало опитування, проведене дослідницьким центром рекрутингового порталу superjob.ua, більшість економічно активних жителів України вважають, що спільна робота з родичами та друзями неминуче призведе до проблем у стосунках. Так, більше половини респондентів (61%) не хотіли б працювати в одній організації зі своїми родичами. Ще 54% не погодилися б трудитися у підпорядкуванні в родича, а 57% не прийняли б на роботу родича, якби самі займали керівну посаду.

Бачити у своєму робочому оточенні когось із рідних учасники опитування не хочуть у першу чергу тому, що впевнені: рано чи пізно стосунки зіпсуються. Крім того, деякі респонденти не вірять у професійну компетенцію рідних. Є серед опитаних і ті, хто вже побував у подібній ситуації й не хотів повторення невдалого досвіду.

Трохи менше лякає українців робота з друзями: взяти друга до себе ладні 30% респондентів. Трудитися в підпорядкуванні в друга хотіли б 45% опитаних.

■ ЧИТАНКА

Волинські бібліотекарі придумали власну відповідь буккросингу



Читачі міста Рожище можуть не лише познайомитися з правилами й умовами буккросингу — книгообміну, а й узяти активну участь у цьому новому захоплюючому проєкті, який розпочався напередодні Всесвітнього дня книги й авторського права (23 квітня) у дитячій бібліотеці міста.

Буккросинг — соціальний рух, суть якого полягає у «кругообігу книжок у природі». Людина, прочитавши книгу, залишає її у людних

місцях. Хтось інший знаходить, читає та повторює процес. Кожна книга реєструється на відповідних сайтах, має унікальний код. Отже, можна спостерігати за її маршрутом.

Цей проєкт у 2001 році започаткував американець Рон Горнбекер. Рух із США поширився на Європу, не оминув він і Україну. Книгообмін здійснюється задля популяризації читання та робить книгу доступнішою для людей із різними уподобаннями та фінансовими мож-

ливостями.

Щоб познайомити читачів із сучасними українськими та зарубіжними авторами, їхніми новими творами, в Рожищенській бібліотеці відкривається полиця безпечного буккросингу — букринг, який відрізняється тим, що видання має повернутися до власника. Сюди не класитимуть книг, яких хочуть здихатися. Ідея букрингу проста — поділитися цікавою книжкою.

Активістами книгообігу в Рожищенській дитячій бібліотеці стали самі відвідувачі. Наприклад, Іда Войтюк познайомила маленьких читачів із гарно ілюстрованими виданнями: «Лісовою піснею» Лесі Українки, казками Андерсена, зокрема «Сніговою королевою» з дарчим підписом Івана Малковича.

ІванкаЧенчевик першою принесла «Село не люди» Люко Дашвара, її підтримала Юлія Пузанова і відпустила у букринг «Кров з молока» і «Мати все» цього ж автора. Не залишились осторонь і бібліотекарі: «Записки українського самашедшого», «Ріка Геракліта» Ліни Костенко, «Століття Якова» Володимира Лиса викликали жваве обговорення у колі шанувальників книги.

Людмила ПАНАСЮК